

Czekaj mnie, Wypatruj mnie – Grażyna Świtała

Czekaj mnie, wypatruj mnie
Powrócę nim śniegi stoczą się z gór
Czekaj mnie, wyglądamy mnie
Wróż z wosku, z łabędzich piór
Czekaj mnie, wypatruj mnie
Mój portret w pamięci ukryj na dnie
W radości i w czasie klęsk
W opiece mnie zawsze mniej
Czekaj mnie, zawsze tak jakbym już
Otworzyć miała drzwi
Jak się czeka nad morzem
Szumiącym na wstający świt
I wypatruj mnie w nocy rozłogach
I w zaułkach zwykłych dni
Jak na całym tym świecie
Nikogo nie wyglądał nikt
Czekaj mnie, wypatruj mnie
Na łąkach bukiety rozrzucić na znak
Czekaj mnie, wyglądamy mnie
Nim zwiędnie niejeden kwiat
Czekaj mnie, wypatruj mnie
I drogę w bezdrożach wskazuj we mgle
Niech pamięć twa niczym glejt
Ochronia mnie w dobie złej
Czekaj mnie, zawsze tak jakbym już
Otworzyć miała drzwi
Jak się czeka
Gdy nocą bezsenną nie przychodzi świt
I wypatruj mnie wtedy
Gdy nawet krąg przyjaciół z ciebie drwi
Jak na całym tym świecie
Nikogo nie wyglądał nikt
Czekaj mnie, zawsze tak jakbym już
Otworzyć miała drzwi
Jak się czeka
Gdy nocą bezsenną nie przychodzi świt

I wypatruj mnie wtedy
Gdy nawet krąg przyjaciół z ciebie drwi
Jak na całym tym świecie
Nikogo nie wyglądał nikt

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych